

Kees Basten

Beste Jack,

Met veel belangstelling heb ik jouw indrukwekkend verhaal over Kees Basten gelezen, zie [Kees Basten](#) door Jack Leijssen (juni 2017). Ik heb er weinig aan toe te voegen, maar omdat je eindigt met de zin dat jou verdere gegevens ontbreken, wil ik je nog wat aanvullende gegevens verstrekken.

Toen ik in september 1946 de vierjarige Philips Bedrijfsschool had afgerond werd ik te werk gesteld in de Centrale Werkplaats van het Nat.Lab. Daar was Kees bezig met het bouwen van een grote zender in opdracht van Ir. de Vries (die in de volksmond 'Pappie' werd genoemd). Als jonge onervaren vakman kon ik niet begrijpen waartoe een mens allemaal in staat is. Kees was altijd bereid mij te helpen als ik iets niet wist of kon. Ik heb veel van hem geleerd.

In die tijd was er geen koffiekamer of kantine voor de mensen uit de werkplaats. We aten ons meegebrachte boterhammen en drinken op tussen de werkbanken. Kees had een klein schaakbordje van circa 15 bij 15 cm. waarin de schaakstukjes met een pennetje geplaatst konden worden. Zo leerde hij ons het schaakspel. Vrijwel iedere pauze werd er aan besteed. Net als jij Jack, heb ik nooit van hem gewonnen. Dat was ook geen wonder, want hij was een gerespecteerde schaker bij de Philips schaakclub.

In tussen was er tussen onze gezinnen een hechte vriendschap ontstaan. Zo zag ik wat hij in zijn vrije tijd maakte. Ook pater Verhagen, in Nederland bekend van zijn epiloog op de T.V., was een regelmatige bezoeker bij Kees, die voor hem iets maakte of repareerde.

In 1957 ging Kees over naar het IPO. Voor ons, zijn collega's, was dat niet leuk, maar hij dacht daar beter tot zijn recht te kunnen komen. Hij had het daar ook goed naar zijn zin.

In 1981 ging hij met pensioen. Ik herinner mij dat het IPO op waardige wijze afscheid van hem heeft genomen.

Nu kon Kees pas echt zijn grote hobby uit gaan oefenen. Echter in januari 1990 slaat het noodlot toe. Kees krijgt een hersenbloeding en wordt eenzijdig verlamd. De wereld stort voor hem en zijn gezin in. Na enige tijd in het ziekenhuis gaat hij naar het verzorgingshuis Dommelhof. Daar zal hij voor de rest van zijn leven verblijven. Zijn hobby kon hij niet meer uitoefenen. Pogingen om nog iets te kunnen doen bij de hobbyclub van 55-plus en de schaakclub mislukken.

In november van dat jaar wordt in Dommelhof een hobbymarkt georganiseerd waar bezoekers konden zien wat patiënten vroeger maakten. Vooral de kraam van Kees trok veel aandacht. Later is zo'n hobbymarkt ook op het Nat. Lab. geweest met het zelfde resultaat.

Op 13 december 1998 heeft hij het feest van hun 50jarig huwelijksfeest met Marcelle nog mee gemaakt.

Op 1 mei 2002 is Kees op 80 jarige leeftijd overleden.

Sjef van Gestel, augustus 2017